

ДОНЕЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ЛУГАНСЬКИЙ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ІМЕНІ Е.О. ДІДОРЕНКА

**ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ
КРУГЛИЙ СТІЛ**

**ВИМОГИ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА І
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ
У ПРАВООХОРОННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ТА
ПРИ ЗДІЙСНЕННІ СУДОЧИНСТВА**

м. Кропивницький

УДК 34+35(477)(082)

Вимоги верховенства права і забезпечення прав людини в правоохоронній діяльності та при здійсненні судочинства: Всеукраїнський науково-практичний круглий стіл (в авторській редакції), (м. Івано-Франківськ, 23 листопада 2023 року). м. Івано-Франківськ, 2024. 155 с.

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Донецького державного університету внутрішніх справ
(протокол №8 від 28 лютого 2024 року)*

Публікується за матеріалами Всеукраїнського науково-практичного круглого столу «Вимоги верховенства права і забезпечення прав людини в правоохоронній діяльності та при здійсненні судочинства», який відбувся 23 листопада 2023 року в Луганському навчально-науковому інституті імені Е.О. Дідоренка Донецького державного університету внутрішніх справ (м. Івано-Франківськ).

Видання може бути корисним для студентів, аспірантів (ад'юнктів), слухачів магістратури, студентів та курсантів закладів вищої освіти, а також усім, хто цікавиться проблематикою верховенства права та прав людини. Матеріали збірника опубліковані в авторській редакції.

Редакційна колегія не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники, рецензенти, а також структурні підрозділи закладів вищої освіти і наукових установ, практичних правоохоронних органів, які рекомендували ці матеріали до друку.

©ДонДУВС, 2024

Використані джерела:

1. Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» від 06.02.2018 року № 2275-VIII. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2275-19#Text>. (дата звернення: 27.12.2023)
2. Закон України «Про акціонерні товариства» від 27.07.2022 року № 2465-IX. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2465-20#n390>. (дата звернення: 27.12.2023)
3. Цивільний кодекс України (у редакції від 05.10.2023 року). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text>. (дата звернення: 27.12.2023)
4. Закон України «Про міжнародне приватне право» від 23.06.2005 року № 2709-IV. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2709-15#Text>. (дата звернення: 27.12.2023)

ГАБУДА Андрій,

доцент кафедри права та публічного управління,
кандидат юридичних наук, доцент,
ЗВО «Університет Короля Данила»,
(м. Івано-Франківськ, Україна)

ЗЛУПКО Микола,

студент 2 курсу магістратури,
МПУД - 22
факультету суспільних і прикладних наук
ЗВО «Університет Короля Данила»
(м. Івано-Франківськ, Україна)

**ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ
НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ**

За останні довоєнні роки туристична галузь в Україні отримала стрімкий розвиток. Цьому сприяли особливості географічного

розташування, рельєфу, сприятливого клімату, а також природний історико-культурний і туристично-рекреаційний потенціал нашої держави. Також швидкому розвитку туризму сприяли політичні, економічні, наукові, культурні зв'язки між Україною та іншими державами.

Однак розвиток цієї важливої галузі економіки не є достатнім. Значна частина природних територій та об'єктів культурної спадщини України непристосована для туристичних відвідувань. Туристична інфраструктура потребує відбудови та високоякісного оновлення. Туристичні послуги в більшості секторів індустрії необхідно адаптувати до міжнародних стандартів якості обслуговування туристів. Особливо ці проблеми проявляються на регіональному рівні.

Слід вказати, що ефективний розвиток сфери туризму не можливий без державного регулювання, координації і контролю з боку структур, відповідальних за його розвиток. Це обумовлює необхідність розробки і реалізації туристичної політики, яка є діяльністю держави за такими напрямками:

- розвиток господарських відносин у сфері туристичних послуг (туристичних операторів і туристичних агентів);
- удосконалення форм туристичного обслуговування громадян;
- зміцнення на основі розвитку туризму свого політичного, економічного і соціального потенціалу [1, с. 32].

Держава, згідно із Законом України «Про туризм», визнаючи туристичну діяльність однією з пріоритетних галузей економіки України, сприяє туристичній діяльності й створює сприятливі умови для її розвитку; визначає і підтримує пріоритетні напрями туристичної діяльності; формує імідж України як країни, сприятливої для туризму; здійснює підтримку і захист українських туристів, туроператорів, турагентів та їх об'єднань.

Одним із головних завдань державного регулювання туристичної галузі є поєднання місцевих інтересів зі стратегічними пріоритетами національної економіки. Державне регулювання регіонів має стимулювати ефективний розвиток продуктивних сил на відповідній території, забезпечувати соціально-економічне зростання, раціональне використання ресурсів, створювати умови для покращення екологічного стану навколишнього природного середовища та нормальної життєдіяльності населення регіону.

Також, визнаючи туристичну діяльність однією із пріоритетних галузей економіки, керівництво країни має забезпечити повну взаємодію державного і приватного секторів. З метою підвищення ефективності розвитку сфери туризму і залучення до неї бізнес-структур, що володіють достатнім капіталом для реалізації туристичних проєктів, необхідно виробити більш ефективні механізми партнерства між державою і бізнесом [2, с. 163].

Якраз у цьому напрямі вчені відмічають позитивні зрушення, особливо щодо управління сферою туризму на місцевому рівні. Так з реалізацією процесів децентралізації в структурі управління територіальних громад почали з'являтися посади проєктних менеджерів, спеціалістів із туризму тощо. Щодо великих міст та обласних центрів, то одночасно з діяльністю управлінь чи профільних департаментів з туризму часто створюються додаткові комунальні заклади, які підсилюють спроможність владних інституцій реалізувати туристичну політику на місцях [3].

Необхідно зауважити, що ефективність реалізації політики у сфері розвитку туризму, залежить не лише від діяльності найвищих ланок управління, але й професіоналізму та конструктивності у роботі відповідальних осіб на регіональному рівні. Тим не менше, останні вибудовують систему управління туристичною галуззю, яка походить від сформованої в центральних органах влади. З цієї позиції часто трапляється ситуація, коли зміна центральних ор-

ганів, у рамках яких діють структури щодо управління сферою туризму, приводить і до змін в регіонах відповідно. Такі не завжди виправдані адміністративні рішення не тільки не підвищують ефективність управління туристичною галуззю, а, навпаки, створюють перепони для розвитку та нормального функціонування регіонального туризму.

Таким чином, необхідність державного регулювання туристичної діяльності не викликає сумнівів, особливо в умовах воєнного стану. Ба більше, маючи всі передумови для розвитку регіонального туризму та значний ресурсний потенціал, українські культурні, природні, традиційні цінності залишаються не привабливими для іноземних туристів. З огляду на це, втручання держави в процеси розвитку туристичної індустрії є необхідним. Водночас доцільним є делегування регіональним органам державної влади та органам місцевого самоврядування повноважень щодо розвитку місцевого туризму. Отже, з метою успішної реалізації туристичного потенціалу України, необхідно удосконалювати систему державного регулювання туристичної діяльності як в масштабі країни, так і на рівні окремих її регіонів.

Використані джерела:

1. Державне регулювання сфери туризму України в контексті процесів євроінтеграції: монографія / ред. В. Г. Герасименко, О. Л. Михайлюк. Київ: ФОП Гуляєва В. М., 2019. 332 с.
2. Набока К. О. Державне регулювання розвитку сфери туризму в Україні. *Держава та регіони. Серія: Державне управління*. 2019. № 4 (68). С. 159-165.
3. Дашук Ю. Є., Матвійчук Л. Ю. Туристична політика в умовах сьогодення: досвід України. *Економіка та суспільство*. 2022. № 36. URL: <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/1122>.